

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IV. Quomodo Basiliscus Timotheum Aelurum revocaverit, & ab eodem inductus, circulares Epistolas ad eversionem Chalcedonensis Synodi quaquaversum miserit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. δ'.

CAP. IV.

ἵνα τιμώθων τὸν αἰλιχρονὸ βασιλικὸ ἀνικαλίσατο, καὶ πείθει ἵνα ἀπὸ ἐγκυκλίου ἡθροῦ ἀεὶ ἀδύτησιν ἧς ἐν καλχηδόνι συνίδη παλαιὰ ἕξαπέσιλοι.

Quomodo Basiliſcus Timotheum Aelurum re-
vocaverit. & ab eodem inductus, circulares
Epistolas ad everſionem Chalcedonenſis Syn-
odi quaqua verſum miſerit.

Ἐκ πρεσβείας ἧ ἐκίων τῶν ἐν τῷ ἀλεξαν-
δρείῳ, ἀνακαλείται τὸν τιμώθων ἐν τῷ
ὑπερρείας, ὄγδοον καὶ δέκατον ἐτὸ ἀνὴρ
συγγενόμεον, ἀκακίῃ τῷ ἐπισκοπῆν τῶ κων-
σταντινέως περὶ ἀνεύοντο. καὶ δῆτα τῷ
βασιλείῳ καλεῖται φῶς πόλιν ὁ τιμώθων,
πέσει τὸν βασιλικὸν ἐγκυκλίῳ χρεῖσα ἀδ
συλλαβαῖς πρὸς τὸς ἐκασταχῆ ἱερέας, ἀνα-
θέμαί τε ἀπειθαλίῃ τὰ ἐν καλχηδόνι πε-
πραγμένα. ἐτὸν ἕκτον λείοντο. ὧν ἡ συνθή-
κη λέγει τάδε.

AC primùm quidem miſſa ad ipſum
Legatione quorundam urbis Ale-
xandrinæ, Timotheum Aelurum ab ex-
ilio revocavit, in quo octodecim annos
tranſegerat. Ac acio tunc temporis Epi-
ſcopatum Conſtantinopolis admini-
ſtrante. Igitur Timotheus cum in ur-
bem Regiam veniſſet, perſuaſit Baſili-
ſco, ut Encyclicas litteras ad omnes u-
bique Episcopos mitteret, & ea, quas
B Chalcedone geſta fuerant, & Leonis
librum Anathemati ſubjiceret. Littera
autem ſic habent.

Ἐγκυκλίον βασιλικόν.

Encyclica Epistola Baſiliſci.

Ἀυτοκράτωρ καίσαρ βασιλικὸς, εὐσε-
βῆς, νικητῆς, τρηπαμῆχ, μέγιστος, αἰσε-
βῆς, ἀυγῆς, ἐμαρκεῖ ὁ ἐπιφανέστα-
τος καίσαρ, τιμώθων τῷ ἐν ἀλεξανδρείῳ
μεγαλοπόλει. Ὅπως μὲν ὑπὲρ τῆς ὀρθ-
δοξίας καὶ ἀποστολικῆς πίστεως ἐθέτισαν νόμους
οἱ πρὸς ἡμῶν δὲ σέβαστοι βασιλεῖς, οἳ τῷ
μακαρίῳ καὶ ἀγίῳ ἐ ζωοποιῶν τετράδα,
θεοπαδοῖσις ὀρθῶς διετέλεσαν, τῶς ὡς τῷ
παντὶ κόσμῳ σωτηρίας αἰεὶ πόλε γεγονότας,
ἐδέξατο χεῖρον ἔργον ἐθέλομεν μάλλον ἢ ὡς
οἰκείας αὐτῶν ἐκφανεῖν νόμους. ἡμεῖς ἧ πά-
σης τῆς ἀρετῆς ἀνθρώπων προῖματα ἀρε-
δοξίας προμήσαντες τῷ δὲ σέβαστον, καὶ τὸν
ὑπὲρ τῆς θεῆς καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰσοῦς χριστοῦ
ἡμῶν ἐτι ἧ πιστεύοντες τὸν σὺν δέσμον τῶν
χριστοποιμῶν σωτηρίαν αὐτῶν εἶναι καὶ τῆ
ὑπερκοῦ παντός, θεμέλιον τε ἀρραγῆ καὶ ἀ-
σάλευτον τεῖχος τῆς ἡμετέρας βασιλείας,
ὀνείδην εἰκότος θεῶν διανοίας κινέμενοι ζή-
λων, ἐἀπαρχῶν τῆς ἡμετέρας βασιλείας τῷ
θεῷ καὶ σωτῆρι ἡμῶν ἰσοῦς χριστῷ τῷ τῆς ἀγί-
ας ἐκκλησίας ἔνωσιν προσκομίζοντες, θε-
απίζομεν τῷ κρηπίδα καὶ βεβαίωσιν τῆς ἀν-
θρωπίνης δόξιας, τετέστι τὸ σύμβολον τῶν πᾶ-
σῶν πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ πόλει, καὶ τῶ ἀ-
νεκπιδόματι ἐκκλησιαστικῶν, εἰς ὃ ἡμεῖς
τε καὶ πάντες οἱ πρὸς ἡμῶν πιστεύσαντες, ἐβα-
πτισμεν, μόνον πολιεύσατες, καὶ κρατῶν ἐν πάσαις
ταῖς ἀγιάταις τῆς θεῆς ἐκκλησίας τὸν ὀρθό-

Imperator Cæsar Basiliſcus, Pius,
Victor, Triumphator, Maximus, ſem-
per Auguſtus: & Marcus Nobiliſſimus
Cæsar, Timotheo Reverendiſſimo &
Dei amantiſſimo Archiepiſcopo ma-
gnæ urbis Alexandrinorum. Quo-
quot leges pro recta atque Apoſtolica
fide ſanxerunt Religioſiſſimi, qui ante
nos fuerunt Imperatores, quicunque
ſanctam & beatam & immortalẽm as-
vivificam Trinitatem perpetuò colu-
re: eas utpote, quæ univerſo orbi ſa-
lutares ſemper extiterint, nullo un-
quam tempore irritas eſſe volumus: ſed
potius tanquam leges proprias promul-
gamus. Nos verò, qui pietatem ac
zelum pro Deo ac Servatore noſtro Je-
ſu Chriſto, à quo conditi & ad hanc
gloriam evecti ſumus, omni curæ ac
ſollicitudini rerum humanarum lon-
gè anteponimus: & qui præterea cre-
dimus concordiam gregis CHRISTI,
tum ipſius gregis, tum omnium ſub-
ditorum ſalutem exiſtere, firmum-
que noſtri Imperii fundamentum &
inexpugnabilem murum eſſe. Idcir-
co divino interius zelo commoti, &
velut quasdam Imperii noſtri primi-
tias, ſanctæ Eccleſiæ unionem Deo
ac Servatori noſtro JESU CHRIS-
TO offerentes, ſancimus ut baſis
ac firmamentum felicitatis humanæ,
Symbolum videlicet trecentorum &
octodecim ſanctorum Patrum, qui
olim Sancti Spiritus inſtinctu Nicææ
congregati ſunt, in quod cum
nos, tum majores noſtri credentes
baptizati ſumus, ſolum in cunctis
ſanctiſſimis DEI Eccleſiis & Ortho-

doxorum populorum conventibus u-
 furpetur atque obtineat; quippe quod
 unum regula sit rectæ ac sinceræ fidei,
 sufficiens tum ad everfionem cujuslibet
 hæreseos, tum ad perfectam sancta-
 rum Dei Ecclesiarum unitiorem. Ita
 tamen ut suum robur ac vigorem obti-
 neant etiam ea, quæ in hac regia urbe à
 centum & quinquaginta sanctis Patri-
 bus gesta sunt ad confirmationem ejus-
 dem sanctissimi Symboli, adversus eos,
 qui in Spiritum Sanctum blasphema-
 bant: ea insuper, quæ in Ephesiorum
 Metropoli contra impium Nestorium
 acta sunt, & contra eos, qui ejus erro-
 rem postea sunt secuti. Ea verò, quæ B
 sanctarum Dei Ecclesiarum consensum
 ac tranquillitatem, & totius orbis pa-
 cem diruperunt; totum scilicet Le-
 onis, & cuncta, quæ Chalcedone in de-
 finitione fidei aut expositione Symbo-
 lorum, docendi vel interpretandi vel
 disputandi causa, ad innovationem su-
 pra memorati sacri Symboli trecento-
 rum & octodecim sanctorum Patrum
 dicta & gesta sunt, hic & ubique per
 singulas Ecclesias ab universis sanctissi-
 mis Episcopis anathematizari decer-
 nimus, & ubicunque reperta fuerint,
 flammis absumi. Sic enim piæ ac bea-
 tæ memoriæ Imperatores, qui ante nos
 vixere, Constantinus scilicet ac Theo-
 dosius junior, de cunctis hæreticis dog-
 matibus præceperunt. Hoc igitur mo-
 do confirmata atque abrogata, ex Ca-
 tholica atque Apostolica Orthodoxa
 Ecclesia, quæ unica est, penitus ejician-
 tur, utpote quæ æternos ac salutares
 trecentorum & octodecim sanctorum
 Patrum, & beatorum centum ac quin-
 quaginta Patrum, qui de Spiritu S. pro-
 nuntiarunt: eorum denique qui Ephesi
 congregati sunt, terminos commutent.
 Nulli igitur omnino, nec Sacerdoti,
 nec laico liceat, divinam illam sacro-
 sancti Symboli Constitutionem ullo
 modo transgredi. Porro unâ cum om-
 nibus novitatibus, quæ apud Chalcedo-
 nem factæ sunt contra divinum
 Symbolum, anathematizari quoque
 decernimus hæresin eorum, qui Fi-
 lium Dei unigenitum ex Spiritu San-
 cto, de Maria semper Virgine ac Dei-
 para incarnatum verè & hominem fa-
 ctum esse negant, sed aut ex cælo, aut
 phantastice ac putative carnem sum-
 pisse fabulantur: omnem denique
 hæresin, & si quid aliud quocun-
 que tempore, vel modo, vel loco or-
 bis terrarum, aut in sensu, aut inver-
 A
 δοξον λαόν, ὡς μόνον τῆς ἀπλανῆς πίστεως
 ὄρον, καὶ δὲ κεν εἰς ἀνάρεσιν μὲν καθόλου πα-
 σης αἰρέσεως, ἐνώσει δὲ ἀκραν τῆς ἀγίας
 θεῶ ἐκκλησιῶν ἐχόντων δηλαδὴ τὴν ἀνα-
 γινώσκον, καὶ τῆς εἰς βεβαίωσιν αὐτῆς θεῶ συμ-
 βόλης πεπερασμένων, ἐν τε τῇ βασιλευσ-
 σῶν πόλει ταύτῃ καὶ τῶν βλασφημῶν ἐν τῇ
 πύσμα τὸ ἄγιον ἁγίων ἁγίων πατέρων
 ἐτιδὲ καὶ πάντων τῶν πεπερασμένων ἐπι-
 φησιῶν μητροπόλεως καὶ τῆς δυοσεβῆς κτη-
 καὶ τῶν μὲν ταῦτα τὰ ἐκείνη φρονήσασιν
 τὰ ὁ διελούτα τὴν ἐνωσιν καὶ ἀταξίαν τῶν
 ἁγίων θεῶ ἐκκλησιῶν καὶ εἰρήνην τῆς κλη-
 παντός, δηλαδὴ τὸν λεγόμενον τόμον λέοντος
 καὶ πάντα τὰ ἐν καλχηδόνι ἐν ὅσῳ πίστεως
 ἢ ἐκείσδε συμβόλων, ἢ ἐρμηνείας, ἢ διό-
 σκαλίας, ἢ διαλέξεως ἐρημῶν καὶ πεπε-
 μένα εἰς καινοδομίαν τὴν καὶ τῆς μνημονου-
 τῆς ἁγίας συμβόλης τῶν τῆς ἁγίων πατέρων
 θεασίζομεν ἐν ταῦτά τε καὶ πάντα καὶ ἐν
 ἐκαστῶ ἐκκλησίᾳ, ἁγίων τῶν ἀπαύχων
 γωτάτων ἐπιτρόπων ἀναθεματίζονται, καὶ
 πνεύματι ἁγίῳ διδοῦσιν παρ' οἷς ἀνευερισθῆναι
 τὸ ἐξω διαταχέναι καὶ πάντων τῶν ἀγίων
 C
 κῶν δογμάτων, καὶ τῆς ἁγίας ἐν δυν-
 εῖ καὶ μακαρίᾳ τῇ λήξει γυμνῆς βασι-
 λέας, κωνσταντίνου καὶ θεοδοσίου τὸν κων-
 σταντινου τε ἔστω γινόμενα, πανελίως ἐκείνῳ
 διατήσας μιᾶς καὶ μόνης καθολικῆς καὶ ἀπο-
 στολικῆς θεοδοσῆς ἐκκλησίας, ὡς μέλαινα
 τὰ αἰώνια καὶ σωτήρια τῶν τῆς ἁγίων πα-
 τέρων ὅσα, καὶ τὰ τῶν μακαρίων πατέ-
 ρων τῶν ἁγίων πνεύματι διαγορευσάντων
 κατὰ τὴν ἐφεσίῶν ὅλας δὲ μὴ ὄντας
 ὡς μὴτε ἱερῶν, μὴτε λαϊκῶν πνεύματι
 ἀγίας συμβόλης θεολογίας ἐκείνης νομοθε-
 D
 σίας ποιῆσαι τινὰ παρέκβασιν ἀναθεμα-
 τίζονται δὲ σὺ πάσαις ταῖς γενησόμεναις
 ἐν καλχηδόνι καινοδομίαις κατὰ τῆς
 συμβόλης, καὶ τῶν αἰρέσεων τῶν μὴ ὀνομα-
 λογούντων τὸν ἕν τῶ θεῶ τὸν μονογενῆ ἐκ
 πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐκ τῆς ἀγίας
 καὶ ἀειπαρθένου θεοτοκῆς μαριίας κατὰ
 ἀλήθειαν σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπή-
 σαίνα, ἀλλ' ἢ ὅτι ἔρανε, ἢ κατὰ φαν-
 τασίαν καὶ δόκησιν τερατευομένους, ὡς
 σαῖ τε ἀπλῶς αἰρέσει, καὶ εἰ τι ἕτερον
 ἐν ὧ δὴ ποτε καιρῶ καὶ τῶν, καὶ τῶν

τῆς οἰκουμένης κτ' διάνοιαν κ' λέξιν Ἐπιθεω-
 βάσει τῶν θεῶν συμβόλων κεκαυθόμηναι. ἐπειδὴ
 ἡ παροῦσα βασιλικὴ ἰδίον, μὴ ἔπαρσι
 χροῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔμελλοντι τὴν ἀσ-
 φάλειαν ἐκ παρορατικῆς διακρίσεως Ἐπι-
 δαυιδάδης τῶν ὑπηκόοις, θεασίζομεν τὰς
 ἀπανταχῶς ἀγνώστους Ἐπισκόπους, ἐμφαν-
 ζομένω τῶν θεῶν τῶν ἡμετέρων ἐγκυκλίω γράμ-
 ματι καὶ υπογράφειν, σαφῶς καὶ ἀμνηύον-
 τας, ὅτι δὴ μόνω τῶν θεῶν σοιχεῖται συμβόλω
 ἰσότητι ἀγίων πατέρων, ὅπως ἐπισφράγισαι αἱ ἐν-
 πάρετος ἀγιοί, ὡς ἐδοξεν ὀρειτικῶς καὶ τοῖς με-
 τα ταῦτα συνεληθῆσι κτ' τὴν ἐφεσίω μὴ ῥέ-
 πολιν οἰσώσασθαι παίσασιν, ὅτι δὴ μόνω τῶν
 ἀγίων συμβόλω τῶν τῆ ἀγίαν πατέρων σοι-
 χῆν, εἰς ὄρον πίσεως ἀναθεματίζοντες ἀπαν-
 τὸ γινόμενον ἐν καλχηδόνι τῶν ὁρθοδόξων
 λαῶν παροσκομμα, κ' ὀλοτελῶς τῶν ἐκκλη-
 σίων ἐκβάλλοντες ὡς παρεμποδῶν γινόμενον
 τῆ οἰκουμένης κ' ἡμετέρα ὑπεραγία τὰς ἡμῶν
 τῶν τῶν ἡμετέρων θεῶν συλλαβάς, ἀς κτ' θεὸν
 ἐπεφωνησῶ πιστεύομεν, τὴν ἐπιθυμήσῃ πᾶσαν
 εἴωσιν παραματευομένης ταῖς ἀγίαις τῶν θεῶν
 ἐκκλησίαις, Ἐπιχειρήσας πόδε παροφύρειν
 ἡ ὄλων ὀνομαζέειν, εἴτε ἐν διαλέξει ἢ διδασκα-
 λία ἢ ἐν συζητήμασι καὶ ἰοῖον δὴ πόδε και-
 ρῶν, ἢ τρέπον ἢ τόπον τῶν ἐν καλχηδόνι γε-
 γνημένον κτ' τῆς πίσεως καινοτομίαν, τὰς τοι-
 ετας ὡς ταραχῆς καὶ ἀκαταστασίας ταῖς ἀ-
 γίαις ἔξ ἐκκλησίαις καὶ τῶν ὑπηκόων παντὶ
 παραιτίαις, θεῶν τε καὶ ἡμετέρας σωτηρία πο-
 λεμίαις, κελύομεν κτ' τὰς ἡμετέρας ἡμεῶν θε-
 σπιδέντας ὡς ἀξίον ἐν μακαρεία καὶ θεῶν τῆ
 ληξί γινόμενης βασιλείας θεοδοσίας κτ' τῆς
 τοιαύτης καινοτομίας νόμους, τὰς ὑποσταγμέ-
 νους τῶν ἡμετέρων τῶν θεῶν ἐγκυκλίω, εἰ μὲν ἐπί-
 σκοποὶ ἢ κληρικοί εἴεν, καὶ ταυρεῖσθαι εἰ ἡ μόνον
 ζοντες ἢ λαϊκοί, ἔξορία καὶ δημόσια παντοία
 καὶ τοῖς ἐχάτοις ὑποπίπτειν Ἐπιμιμοίς. ἔτω
 ἡ αἰεὶ πόδε ὡς ἀξίον τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας
 παροσκυμένη ἀγία καὶ ὁμοῦσι κτ', δημι-
 ερεῖ κτ' τε καὶ ζωποιοῖς τῶν ὄλων τειάς.
 θεραπιδεῖσα καὶ τῶν παρ' ἡμεῶν διὰ τῆς
 ἀειρέσεως μὲν τῶν μνημονευθέντων ζιζανίων
 βεβαίως ἢ τῶν ὀρθῶν καὶ ὀρθοδοξικῶν τῶν
 ἀγίων συμβόλων ὡς ἀδόξων ἰλεως καὶ ἔμμε-
 νης γινόμενης, ταῖς τῆ ἡμετέρας ψυχαῖς, καὶ
 τῶν ὑπηκόων παντὶ, ἔσται διὰ παντὸς συν-

A bis, ad divini Symboli transgressionem
 innovatum est. Quoniam verò im-
 perialis providentiæ proprium est, non
 presentium solum, sed futuro etiam tem-
 pore securitatem subditis suis provida
 mente largiri, decernimus ut omnes ubi-
 que locorum sanctissimi Episcopi,
 Encyclicæ Epistolæ nostræ ipsis exhi-
 bitæ subscribant, perspicuè declaran-
 tes, se soli trecentorum & octodecim
 sanctorum Patrum divino Symbolo in-
 herere, quod centum & quinquaginta
 sancti patres postea confirmarunt.
 Quemadmodum sanctissimi Patres,
 qui in Ephesiorum Metropoli postea
 convenerunt, decreto suo definiunt;
 solum videlicet sacrum Symbolum tre-
 centorum & octodecim sanctorum Pa-
 trum, tanquam regulam fidei sequi o-
 portere: Anathematizantes ac penitus
 rejicientes à sanctis Ecclesiis, quidquid
 apud Chalcedonem factum est offen-
 diculum Orthodoxæ plebis, quippe
 quod totius orbis, nostræque privatim
 felicitati fuerit impedimento. Qui
 verò post hosce nostros divinos apices,
 quos ex Dei sententia promulgatos à
 nobis esse confidimus, quippe qui o-
 ptatam ab omnibus unitatem sanctissi-
 mis Dei Ecclesiis conciliant, novitam
 quæ adversus fidem Chalcedone
 facta est, aut inter disputandum, aut in-
 ter docendum, aut in scriptis suis quo-
 cunque demum tempore & modo ac
 loco proferte unquam, aut omnino no-
 minare tentaverint, eos tanquam tu-
 multus ac seditionum sanctis Dei Ec-
 clesiis & universis, qui nostro imperio
 parent, auctores, Deique ac nostræ sa-
 lutis hostes; juxta leges, quæ jam pri-
 dem de hujusmodi improbitate late
 sunt à beatæ ac divinæ memoriæ Impera-
 tore Theodosio, quas etiam huic no-
 stræ sacræ Epistolæ Encyclicæ subjeci-
 mus: siquidem Episcopi sunt aut Cle-
 rici, deponi præcipimus: si verò Mo-
 nachii aut laici, exilio & bonorum om-
 nium publicationi & extremis pœnis
 subiacere. Ita enim sancta & consub-
 stantialis Trinitas, omnium conditrix
 ac vivificatrix, quæ à Pietate nostra
 perpetuo adoratur, nunc quoque tam
 per abolitionem eorum, quæ supra
 diximus zizaniorum, quàm per con-
 firmationem rectarum & Apostolica-
 rum sancti Symboli traditionum, à
 nobis culta, animabus nostris & sub-
 ditis omnibus propitia ac benigna de-
 inceps futura est, & res humanas no-

biscum gubernans, pacatas ac tranquillas efficiet.

Α Διοικέζα ἡμῖν καὶ εἰρηνόβουσα τὰ ἀσθενήματα.

CAP. V.

De his, qui Encyclicis Basilicis litteris consenserunt, & Synodum rejecerunt.

His Encyclicis litteris, ut scribit Zacharias Rhetor, Timotheus, qui paulò ante reversus ab exilio fuerat, consensit. Petrus quoque cognomento Fullo, Episcopus Antiochia, qui unà cum Timotheo erat Constantinopoli. His ad hunc modum gestis, ut Paulus quoque Archiepiscopalem Ephesi sedem reciperet decreverunt. Porro idem Zacharias refert, Anastasium etiam Hierosolymorum Episcopum, qui Juvenali successerat, iisdem Encyclicis subscripsisse, aliosque item complures: adeo ut circiter quingenti numero fuerint, qui Leonis Epistolam & Chalcedonense Concilium damnaverunt. Refertur etiam ab eodem Scriptore libellus precum, oblatum Basilisco ab Episcopis Asiae, qui Ephesi in unum convenerant. Cujus libelli pars sic habet: Piiissimis per omnia, Christique amantissimis Dominis nostris, Basilisco & Marco, perpetuis Victoribus Augustis. Et post pauca. Perpetuò visi estis Imperatores piissimi omnino, Christique amantissimi, unà cum fide, quæ odio habebatur & oppugnabatur, diversis modis oppugnati. Et aliquanto post. Terribilis quædam expectatio iudicii, & divini ignis ardor, & Serenitatis vestrae justa indignatio, adversarios brevi corripiet, qui præpotentem Deum & imperium vestrum rectâ fide roboratum, superbâ quâdam dementia, quasi jaculis impetere conantur, nec tenuitati nostræ ullo modo parcunt: sed calumniis ac mendaciis assidue nos infestantur, quasi vi quâdam ac necessitate compulsi, sacris vestris & Apostolicis Encyclicis litteris subscripserimus: quibus tamen cum omni gaudio & alacritate animi subscripsimus. Et post alia. Nihil igitur aliud præter sacras vestras Encyclicas litteras proponi sinatis: pro certo habentes id, quod jam dixi, universum orbem rursum eversum iri, & quod mala, quæ à Chalcedonensi Synodo importata sunt, levia esse videntur, quæ tamen innumerabiles hominum cædes pepererunt, & Orthodoxorum sanguinem injuste & illegitime effuderunt. Et iterum paucis

Κεφ. ε΄.

Περί τῶν συνθεμένων τοῖς ἐγκυκλίοις βασιλικῶν καὶ τῶν ἐυθετῶν ἀδιτησάτων.

Ωσὼν ἐν ζαχαρία γέγραπται πρὸς τὸν θεόν, ταύταις ταῖς ἐγκυκλίοις συλλυπηθῶσιν ἀποδοχῆς ὁ τιμώμενος, ἀρλήτης ὑπερεβαίνων ὡς ἔφην, ἐπαυτηνέμενος. Ἐπειὶ γὰρ περὶ τῆς ἀντιόχειας καθέδρου, ὁ Πάππλη κναφθὴ καὶ τιμώμενος παρὴν ἀνα τῶν βασιλευσάντων ἑτάω γηρομένων, Ψηφίζονται καὶ πάλιν τὸν τὸν ἐφεσίω δὲ χειροδικῶν ὑπερβείντων. Φησὶ δὲ ἔν ὡς καὶ ἀνασάσιος ὁ μὲν ἰεροσολύμων καθέδρου, ἰσσοσημαίνων τοῖς ἐγκυκλίοις, ἕτεροι τε παρὰ πολλοὶ ὡς περὶ τῶν πέντε κοσμίως καθέσονται, τῶν τῶν ἱεροσολύμων, καὶ τῶν ἐν καλχηδόνι σύνοδοι δοξαζομένων καὶ περὶ δέσπον ἐξ ἑσφῆ γηρομένων καὶ τῶν ἐν ἀσία πρῶθεν ἐν ἐφέσω συνελθόντων πρὸς βασιλικόν, ὡς ἐν τῷ τῷ καὶ τῷ γραμμασι. Τίς καὶ πάντα διδοὺς τῶν φιλοχριστῶν δεσποτῶν ἡμῶν, βασιλικῶν καὶ μαρκῶ, αἰωνίως νικητῶν ἀνεγκύτων. Μετ' ἕτερα, διὰ πάντων ἐδέχθητε πανδοξοσάτι καὶ φιλοχριστοὶ βασιλεῖς, μισερῶν πολεμευρήτη τῆς διαφόρου συμπλοκῆς καὶ μετέτερα. Φοβερά τις ἐκδοχή καὶ σεως καὶ θεῶν πρὸς ζῆλον, καὶ ἡ δικαία τῶν ἱεραῶν γαληνότητι κίνησις, τῶν ἀντιδιαδικόντων ἀπαπόδας συμπλέξῃ τῶν τῶν θεῶν τῶν δυνάτων ἐπὶ τῆν ἡμέραν τῆς πίσεως καὶ ἀνομιῆς βασιλείαν ἀλαζονικῆ τιμωρίας καὶ σποδῶν Πηχευθίας, καὶ τῆς ἡμέρας βραχυτικῶν πολυεργῶν μὴ φειδομένων. ἀλλ' αἱ σπουδαντένας καὶ καλαψυδομένους ἡμῶν, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ βία καὶ τυπογραφῶν ἡμῶν ἐν τοῖς θεοῖς ὑμῶν καὶ δόξασιν ἐγκυκλίων ἐν οἷς μὲν πάσης χάριτος καὶ παρὰ θυμίας καὶ υπεράναμεν. καὶ μετ' ἕτερα, μηδὲν ἐν ἕτερῳ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν ἐγκύκλια παρὰ τῶν θελήσασιν, εἰδότες ὅτι περὶ Φημῶν, ὅτι πᾶς ὁ κόσμος ἀνάραπῆσε πάλιν, ἡ μικρὰ διαβόησιν ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἐν καλχηδόνι συνόδῳ γηρομένων κακῶν, ἀτῶν καὶ τῶν ἀναερυντῶν ὡς ἐργάσατο φόβος, καὶ τὰ αἰμάτα τῶν ἐξ ἐξῶν ἀδίκως καὶ ἀδυνάτως δέχεσθαι. καὶ μετ'